

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28.02.1961, sp. zn. 9 Co 80/61, ECLI:CZ:KSUL:1961:9.CO.80.1961.1

Číslo: 56/1961

Právní věta: Odpovědnost za škodu vzniklou tím, že podnik zaplatil pokutu za včas nevrácené obaly.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 28.02.1961

Spisová značka: 9 Co 80/61

Číslo rozhodnutí: 56

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody zaměstnancem, Odpovědnost za škodu

Předpisy: 208/1957 Ú. § 5

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 56/1961 sb. rozh.

Odpovědnost za škodu vzniklou tím, že podnik zaplatil pokutu za včas nevrácené obaly.

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí n. L. z 28. února 1961, 9 Co 80/61).

Žalovaný byl hmotně odpovědným vedoucím pohostinské provozovny. Na tuto provozovnu dodával zboží Spojený velkoobchod. Zboží bylo dodáváno v obalech, které měl žalovaný jako hmotně odpovědný zaměstnanec v stanovených lhůtách vracet.

Žalující podnik tvrdil v žalobě, že žalovaný nevrátil obaly z jedné dodávky a že proto dodavatelská organizace (Spojený velkoobchod) uložila žalujícímu podniku jako odběratelské organizaci pokutu podle § 5 vyhl. č. 208/1957 Ú. l. ve výši 376,50 Kčs.

Okresní soud v České Lípě žalobě vyhověl.

Krajský soud v Ústí n. L. rozhodnutí soudu první stolice potvrdil.

Z odůvodnění:

V souzené věci jde o porušení povinnosti vrátit včas obaly, která je uložena vyhl. MVO č. 208/1957 Ú. l., o hospodaření s obaly při odběru zboží a dalšími vyhláškami, které obsahují základní podmínky

dodávky (srov. např. § 10 vyhl. č. 128/1959 Ú. l., § 6 vyhl. č. 129/59 Ú. l., § 11 vyhl. č. 23/1959 Ú. l.), případně o porušení povinností týkajících se přijímání, uskladňování a vrácení obalů uložených vyhl. č. 125/1959 Ú. l. (srov. body

Podle těchto předpisů obaly musí být vráceny dodavatelské organizaci ve stanovených nebo smluvených termínech (srov. přílohu k vyhl. č. 208/1957 Ú. l.) a podle pokynů vedení podniku. V případě znehodnocení obalů má hmotně odpovědný zaměstnanec povinnosti podle bodu 52 vyhl. č. 125/1959 Ú. l.

V případě opožděného vrácení obalů vznikají dodavateli nároky podle § 5 vyhl. č. 208/1957 Ú. l. Podle cit. ust. vrátí-li odběratel obaly až po stanovené nebo smluvené lhůtě, nejpozději však do osmi týdnů po jejím uplynutí, přísluší dodavateli nárok na pokutu ve výši 25 % evidenční ceny za každých i započatých 14 dní prodlení. Tento nárok vzniká po vrácení obalů a pokuta se vyúčtuje jednorázově.

Nevrátí-li odběratel obaly ani do 8 týdnů ode dne, kdy skončila lhůta k vrácení obalů, je dodavatel povinen vyfakturovat odběrateli čtyřnásobek evidenční ceny uvedené v příloze; dnem vyfakturování přecházejí obaly do správy (vlastnictví) odběratele. Pokuta podle odstavce 1 se v tomto případě již nevyúčtuje. Čtyřnásobkem je kryta i pořizovací cena obalů (odst. 2). Jestliže byly obaly vráceny později než za osm týdnů po stanovené nebo smluvené lhůtě, avšak před vyfakturováním čtyřnásobku evidenční ceny, vyúčtuje dodavatel odběrateli pokutu ve výši jejího trojnásobku (odst. 3).

Podnik, který zaplatil pokutu podle odst. 1 a 3, resp. čtyřnásobek evidenční ceny podle odst. 2 za včas nevrácené obaly, může náhradu škody tímto způsobem mu vzniklé požadovat na hmotně odpovědném zaměstnanci, který zavinil opožděné vrácení obalů a který tak porušil povinnosti uložené mu zejména ust. bodů 52-54 vyhl. č. 125/1959 Ú. l. Jde o škodu, vzniklou porušením povinností z pracovního poměru, tedy o škodu, jakou má na mysli zák. č. 71/1958 Sb. (srov. i § 34 odst. 2 zák. č. 69/1958 Sb. a usnesení vlády ze dne 4. května 1954) (srov. i stanovisko Nejvyššího soudu č. 1 Ec 1116/59). Škoda tu však nevzniká v důsledku schodku na hodnotách svěřených k vyúčtování - nejde také o škodu na hodnotách, nýbrž jen na obalech, které nelze považovat za součást hodnot svěřených k vyúčtování (ust. § 4 nelze vykládat extenzivně) - nýbrž zaplacení pokuty se projeví jako jiná škoda způsobená porušením závazků z pracovního poměru. Nejsou proto dány podmínky pro odpovědnost podle § 4 odst. 1; zaměstnanec odpovídá za podmínek § 2 (podnik musí mu tedy prokázat zavinění) a v rozsahu § 6.

Výše náhrady škody se rovná v případě odst. 1 a 3 výši pokuty (v obou případech jde o majetkové sankce) a v případě odst. 2, kdy jde o smíšený nárok, a to jednak na majetkovou sankci a jednak na zaplacení evidenční ceny obalu (tj. pořizovací ceny a 20 % daně z obrátu) jen výši majetkové sankce (nutno tedy odečíst evidenční cenu obalu, který přechází do vlastnictví odběratele, tj. zaměstnavatele hmotně odpovědného zaměstnance).

V předmětném sporu byla uložena pokuta podle § 5 odst. 1 cit. vyhl. Lhůta vrácení obalů končila 13. ledna 1959 a povinnost k vrácení obalů nastala ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 vyhlášky ihned při dodání, protože odběratel musí obaly vrátit ihned po jejich vyprázdnění, nejpozději v poslední den stanovené lhůty, jinak jde o opožděné vrácení obalů, které dodavatelskou organizaci může postihnout sankcí podle § 5 cit. vyhlášky. V souzeném případě šlo o zboží, které mohlo být ihned vyprázdněno a uplynutím lhůty stanovené vyhláškou vznikl dodavatelské organizaci nárok na pokutu podle § 5 cit. vyhlášky.

Výše této pokuty byla správně stanovena trojnásobkem sazby 25 % evidenční ceny za trojí započaté čtrnáctidenní prodlení.